

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 67/14

Luksemburg, 30 kwietnia 2014 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-338/13
Marjan Noorzia

Rzecznik generalny Paolo Mengozzi uważa, że granica wieku ustanowiona prawem Unii w celu połączenia rodziny małżonka może być osiągnięta również po złożeniu odpowiedniego wniosku

Dążenie do osiągnięcia uzasadnionego celu w postaci ograniczenia wymuszonych małżeństw nie może naruszać prawa do łączenia rodzin par, które zawarły rzeczywisty związek małżeński

Prawo Unii¹ definiuje krąg członków rodziny obywateli państw trzecich przebywających w państwie członkowskim, którym przysługuje pozwolenie na pobyt z tytułu łączenia rodzin. W odniesieniu do małżonka, w celu zapewnienia pełniejszej integracji i uniknięcia wymuszonych małżeństw, dyrektywa 2004/86 stanowi, że państwa członkowskie mogą określić granicę wieku (co najwyżej 21 lat) w celu łączenia rodzin. Nie określa ona jednak chwili, w której członek rodziny rozdzielonej i jego małżonek powinni osiągnąć taki minimalny wiek.

Zgodnie z prawem austriackim minimalny wiek wynoszący 21 lat musi być osiągnięty przez małżonków w chwili złożenia wniosku o łączenie rodziny. Wniosek złożony przed ukończeniem przez obydwu małżonków 21 lat zostaje odrzucony także w sytuacji, gdy osiągną oni taką granicę wieku w toku postępowania.

We wrześniu 2010 r. M. Noorzia, obywatelka afgańska, złożyła w ambasadzie Austrii w Islamabadzie (Pakistan) wniosek o pozwolenie na pobyt z tytułu łączenia rodziny z małżonkiem, będącym również obywatelem afgańskim, zamieszkałym w Austrii. Wniosek ten został odrzucony przez austriackie władze z uwagi na fakt, że ten ostatni nie ukończył 21 lat w chwili złożenia tego wniosku, przy czym osiągnął on taki wiek przed wydaniem odmownej decyzji. M. Noorzia wniosła skargę na tę decyzję. Sprawę rozstrzyga austriacki najwyższy sąd administracyjny (Verwaltungsgerichtshof), który zwrócił się do Trybunału o dokonanie oceny zgodności austriackich przepisów z dyrektywą w sprawie łączenia rodzin.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Paolo Mengozzi podkreślił przede wszystkim, że prawo do łączenia rodzin uznane i uregulowane w prawie Unii Europejskiej stanowi szczególny aspekt prawa do poszanowania życia rodzinnego, które z kolei jest prawem podstawowym zagwarantowanym nie tylko europejską Konwencją praw człowieka, lecz również Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

Trybunał orzekł już, że zezwolenie na łączenie rodzin stanowi ogólną zasadę i że ponieważ w określonych sytuacjach dyrektywa nakłada na państwa członkowskie obowiązek wydania zezwolenia na łączenie rodzin bez marginesu uznania, takiemu obowiązkowi odpowiadają jasno zdefiniowane prawa podmiotowe. Ponadto ewentualny margines uznania przyznany państwom członkowskim nie może być wykorzystywany w sposób naruszający cel samej dyrektywy i jej skuteczność.

Rzecznik generalny uznał, że literalna analiza odnośnego przepisu dyrektywy przemawia na rzecz wykładni, zgodnie z którą chwilą istotną dla osiągnięcia określonego minimalnego wieku nie jest

¹ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12).

chwila złożenia wniosku o łączenie rodziny, lecz chwila uwzględnienia wniosku przez właściwy organ.

Zauważył on następnie, że pomimo iż wyraźnym celem przyznanego państwom członkowskim uprawnienia w zakresie określenia minimalnego wieku dla umożliwienia łączenia rodzin jest słuszny cel w postaci unikania wymuszonych małżeństw – przy założeniu, że wyższy wiek łączy się z większą dojrzałością, która teoretycznie może ułatwić danej osobie opieranie się naciskom mającym skłonić ją do zawarcia wymuszonego małżeństwa – to należy zapewnić równowagę między tym celem a prawem do łączenia rodzin osób, które zawarły nieprzymuszony i rzeczywisty związek małżeński. Wykładnia dyrektywy, która umożliwia złożenie wniosku przed osiągnięciem minimalnego wieku i uzyskanie pozwolenia na pobyt w przypadku, w którym taki wiek został osiągnięty w chwili wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wniosku o łączenie rodziny sprzyja łączeniu rodzin, unikając przy tym formalistycznej interpretacji przepisu, która utrudniałaby realizację tego celu.

Wreszcie, z systemowej analizy całości dyrektywy nie wynika żaden przepis, który stanowiłby, iż osiągnięcie przewidzianej granicy wieku stanowi formalną przesłankę złożenia wniosku.

Z powyższych względów rzecznik generalny zaproponował, aby Trybunał orzekł, iż austriacki przepis, który umożliwia odrzucenie wniosku o łączenie rodziny z uwagi na nieosiągnięcie minimalnego wieku w celu skorzystania z odpowiedniego prawa, podczas gdy w chwili przyjęcia decyzji przez władze taki wiek został osiągnięty, jest niezgodny z dyrektywą w sprawie łączenia rodzin.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793